

вяше гжста закждрена коса. Той дойде до прозореца, загледа се навънъ и самодоволно повтори:

— Василь не може ме излъга. Когато той отиваше, азъ се връщахъ.

Севастица остави книгата на колѣнетѣ си, но не каза нищо, а само се улови съ ржка за челото.

— По-силно ме заболѣ глава, — каза тя. — А взехъ вече единъ аспиринь.

Тя полегна на одъра, посланъ съ меко котленско кебе, сложи една възглавница подъ главата си и затвори очи. Захари дойде пакъ до масата и безъ да се пази, като гледаше само да не дига много шумъ, налѣ си пакъ една следъ друга две чашки ракия.

— Пакъ дохождали сватовници за Василена, — каза той. — Голѣма хубавица, прочу се навсѣкжде... — Той видѣ, че Севастица отвори очи и го погледна и затуй прибърза да добави: — Азъ пкъ никакъ не я намирамъ за хубава. Селска хубость... нѣма линия. Селендурка таквазъ... Значи, Тицке, ти нѣма да излѣзешъ? — каза той и се посмути, защото чу, че въ гласа му прозвучаха радостни нотки. — Остани да си починешъ, пкъ азъ ще слѣза малко до Василя. И знаешъ ли какво, Тицке? Мисля да му кажа да си събере партакешитѣ и да си върви. Да си върви и той, и Галунка и тазъ прочутата... и тазъ